

jel zopet § 14. Sklican je bil državni zbor 17. prosinca 1899, radi obstrukcije odgoden 1. svečana. Med tem je bil izdan nemški »binkoštni program«, breuzspešni Thunovi spravi poskusi. 27. sept. je odstopil Thun, 29. sept. je prevzel vlado Clary. Tudi ta kabinet ni bil srečnejši. 9. okt. se je sešel zopet drž. zbor. Ob istem času sta bili razveljavljeni jezikovni naredbi. Fuchs je zopet izvoljen predsednikom, 9. novembra je bil predložen budget, 17. novembra se je vsprejel zakon za odpravo časniškega kolka. Čehi so pričeli z obstrukcijo, ki je vrgla 21. dec. Claryjev kabinet. Wittekova vlada. Wittek je bil odpuščen že 29. prosinca 1900 in poklican je bil Koerberjev kabinet. Dne 22. febr. se je sešel parlament, 6. marca odstopil je podpredsednik Lupul in Prade je bil izvoljen za I. podpredsednika. Že 25. marca je bil državni zbor zopet odgoden in dne 9. maja 1900 zopet sklican. Po vihnih dneh češke obstrukcije je bil parlament dne 8. junija zopet odgoden in 7. septembra ga je vlada razpustila.

Vse stranke so že pričele priprave za nove volitve. Naša slovenska stranka na Spodnjem Štajarskem obeta biti zopet najbolj počasna. Nam spodnjestajarskim Slovincem mora biti skrb, da si priborimo v mestih in trgih ne samo lepo število glasov, ampak v celjsko-brežkem tudi zmago. Kajti to bi bilo več kot gorostasno, ako bi cesarski uradniki volili kakega obstrukcijonista, n. pr. dr. Pomerja. Z Nemci se moramo tudi pogovoriti zaradi mandata v peti kuriji okraj Maribor. Dosedanjemu poslancu Kurzu smo bili mi Slovenci deveta briga. Odkar smo mu oddali glasove, se ni več brigal za nas. Toda mi se mu sedaj ne bomo več vsiljevali. V tem okraju se mora udomačiti navada, da se bosta slovenski in nemški poslanec menjavala. Mi Slovenci smo v tem okraju odločilen činitelj, zato se ne bomo dali več prezirati. Gornjestajarski kršč. socialci so že postavili svojega kandidata za državni zbor, namreč Šojsovala, ki jih je že dosedaj zastopal.

Glagolica (statoslovenski jezik pri sv. maši in božji službi) je po dolgem boju zmagala v Rimu. Rimska stolica je namreč razsodila, da se ima staroslovenski jezik ohraniti v vseh cerkvah Dalmacije in Istre, in kjer je bil do zdaj vsaj deloma v rabi. Ta razsodba je silno razveselila naše slovanske brate na jugu.

Vojska v Južni Afriki. Roberts je pričel silovito nastopati proti tujcem v Transvalu, dasi so bili isti v veliki večini popolnoma nepristranski. Izdal je tudi proglas, s katerim se je Transval priklopil Angliji. Po angleških poročilih bode namreč vojna kmalu dokončana. A ta poročila so pač angleška. Buri se še vedno z vso hrabrostjo bore. Bursko topništvo se vede tako hrabro, da je hvali Roberts. Iz okolice Belfasta so se Buri — nepremagani — umaknili v krokodilske gore, kjer bodo z vstrajnostjo nadaljevali boj.

Vojska na Kitajskem. O vojnem gibanju na Kitajskem se poroča: Cesarsko palačo v Pekingju so zasedle vse narodnosti, mej temi tudi avstro-ogerski oddelek. Na palači vihra tudi avstrijska vojna zastava. 28. avgusta so imele vse mejnarodne čete obhod po palači v znak osvojitve. Vojaškega guvernerja Čunglija, ki je v zvezi z boksarji, so Japonci ujeli in ga zaprli. Peking in okolica sta zdaj popolnoma oproščena boksarjev in kitajskih vojakov in ni toraj v glavnem mestu kitajske videti le ene kitajske vojaške uniforme. Podkralj Li-Hung-Čang je sporočil kitajskim zastopnikom v Evropi, da hoče Kitajska postaviti vso svojo carino pod kontrolo Evrope in iz dohodkov tega poplačati vojne stroške.

Dopisi.

Iz Djakova. (Petdesetletnica skofovanja J. J. Strossmayerja). Kdo ne pozna v Slovincih Josip J. Strossmayerja? Njegovo ime se pač z vsem spoštovanjem imenuje v vsaki slovenski hiši. In ako mu je letos dne 8. septembra klical vsak plemenit Hrvat besede, ki stojé na slavoloku pred djakovsko skofijo: »Živio! Nigda nam dosta živiti nečeš!«, ponavljal je iste besede i vsak Slovenec. Zato Vas, bratje, gotovo zanima nekaj izvedeti o slavnosti petdesetletnice Strossmayerjevega skofovanja.

Djakovo, mesto v srcu rodovitne Slavonije, je že dne 7. septembra, ko so iz raznih krajev hrvatskih in šesteri Slovenci došli na slavnost, bilo vse v zastavah in okrašeno; zlasti je bil krasen slavolok pred skofijo in nad 50 mlajev na glavnem trgu. Zvečer ob 8. je bila razsvetljava, bakljada in serenada, kakoršne malokje v velikem mestu najdeš, dasi so jih priredili sami Djakovčani, v kojih imenih je škofu Strossmayerju, stoječemu pri oknu, častital župan dr. Schwarzmeier, med tem ko je neizmerna množica neprestano klicala: »Živio Strossmayer!«, da je ta klic segal do jasnega nebeškega stropa. Ko se je 8. septembra delal lep dan, svirala je godba po mestu veselo budnico. Okoli 8. ure so prišle velike procesije iz cele djakovske dekanije, a vernikov pa je razun tega došlo iz Slavonije, Hrvatske, celo iz Bosne, da je bilo priprostega ljudstva okoli 20 tisoč na tej svečanosti. Ob 9. uri je spremilo zlatoškofa Strossmayerja v prekrasno stolnico 120 duhovnikov in redovnikov, nadškof Posilović iz Zagreba, nadškof Stadler iz Serajeva, škofa Marčelić iz Dubrovnika, dr. Vršak, pomožni škof djakovski. Nato je začel Strossmayer peti svojo zlatoškofovsko mašo. Po evangeliju v hrvatskem jeziku, imel je Strossmayer od glavnega oltarja pridigo skoro eno uro. Najprej je zahvalil troedinega Boga, da mu je dal učakati 50-letnico skofovanja, in potem Devico Marijo, katere veselo rojstvo se danes obhaja, in sv. Petra, kateremu je krasna stolna cerkev posvečena. Mater božjo naj posnema ženski spol, ki naj bode ponižen, čist in čednosten, in duhovski stan, ki bodi učen, pobožen, za kar je škof vedno skrbel in še lani ustanovil v Oseku dijaško semenišče. A tudi posvetni učenjaki jugoslovanske akademije in zagrebškega vseučilišča, za kateri je on toliko žrtvoval, naj se vedno drže Boga, koji je edini izvir in središče resnice, pravice in svobode. In sv. Petru se je škof Strossmayer vedno priporočal. Peter je skala, prvi papež, njemu je škof postavil veličastno cerkev djakovsko, ki spada med najlepše katoliške cerkve, in njegovega naslednika, rimskega papeža se je zlatoškof vedno držal in drži in najsvečanije izjavlja, da nikdar ni nič niti mislil niti želel, kar bi bilo proti sv. katoliški cerkvi in njenemu poglavarju. Po sveti maši je zlatoškof dal sveti blagoslov s popolnim odpustkom, kar so mu dovolili za to svečanost sv. Oče Leon XIII. Po slovesnem sv. opravi se je škofa-jubilariju poklonilo 30 deputacij vseh važnih hrvatskih zavodov, društev in mest, od Slovencev v imenu Ljubljane župan Hribar in v imenu premnogih južnoštajarskih duhovnikov ter sploh štajarskih Slovencev nadžupnik Korošec s Slatine; sploh so se poklonili pri tej priliki Strossmayerju razun Rusov vsi Slovani. Pri obedu v škofijskem dvorcu je bilo 126 gostov. Prvi je nazdravil škof Strossmayer papežu in cesarju, njemu pa je nazdravil nadškof Stadler in potem razni izvrstni govorniki, ki so vsi v imenu vseh Hrvatov, Slovencev in sploh Slovanov klicali: Zlatoškofa Strossmayerja naj še Bog ohrani mnoga, mnoga leta!

Od Sotle. (Zborovanje bizeljskega vinorejskega društva), katero se je v nedeljo 9. septembra vršilo v Župelevcih pri gosp. Janežiču, je bilo prav dobro obiskovano. Potovalni učitelj g. Belé je raz-

lagal, kako se ima ravnati s sadjevcem in vinskim moštom, da vrže mnogo dobička; kako spravljati sadje itd. G. Balon, predsednik vinorejskega društva je predlagal, naj se napravi na vlado prošnja, da se pri sklepanju trgovinske pogodbe z laškim kraljestvom zviša carina na laška vina. S številkami je dokazoval, koliko škode dela laško vino avstrijskim vinom. Navzoči bivši državni poslanec Žičkar je na podlagi statističnih podatkov dokazal, da je l. 1892 do konca leta 1898 romalo na Laško 70 milijonov goldinarjev za laška vina. Povedal nam je pa, da so slovenski hrvatski in rusinski poslanci v državnem zboru že 9. marca t. l. vložili predlog, naj se pri sklepanju nove trgovinske pogodbe z Laškim zvikša zopet carina na laška vina. Omenjal je nadalje svojega lastnega predloga, naj se dotične postavne spremenijo, da bo smela država tudi več brezobrestnih posojil za prenovljenje vinogradov dajati, kakor jih more dajati do zdaj, ko je država postavno navezana na sklep dotične dežele. Povedal nam je, da so slovenski državni poslanci predlagali, naj država daje podporo za napravo strelnih postaj proti toči. Povedal nam je, da je vlada že opetovano predlagala zbornici, naj se ustanovijo kmetijske zadruge. Kajti, če bi imeli kmetijske zbornice, bi te smele pretresovati vse vladne predloge, ki se tičejo kmetijstva in bi se kmetijstvu tako škodljive postavne, kakor ona iz leta 1891 zastran vinske klanzule z Laškim kraljestvom, ne mogle sklepati. Da se vse te in druge kmetijstvu ugodne postavne niso mogle v državnem zboru pretresovati, tega so bile krive politične razmere, katere so vlado prisilile, da je razpustila državni zbor. Naj se pa nameravana prošnja le sklene ter izroči enemu izmed novoizvoljenih državnih poslancev. — G. Balon predlaga, naj se v prošnji zahteva, da se vpelje carina s 30 kronami; po predlogu Žičkarja se pa slednjič sklene, da se ima vpeljati zopet prejšnja carina s 40 kronami. Predsednik zborovanja, g. Pečnik se zahvali med splošnim odobravanjem vsem govornikom. Jako umestno bi bilo, če bi se po nasvetu gosp. Agreža vsi občinski in okrajni zastopi obrnili na vlado z enako zahtevo, da se ima pri sklepanju nove pogodbe zvikšati carina na 40 kron, da ne bojo naši vinogradniki trpeli tako grozovite škode, kakor do zdaj.

Od Sv. Ane na Krembergu. Slavlje, ki ga je naše Bralno društvo zadnjo nedeljo priredilo Slomšekju, se je prav dobro obneslo. Mažirjeva bajta, ki je lani služila primiciji, je dala dovolj primerne prostora in bila, za kar gre posebna hvala, prav lepo okinčana; da je bila Mažirjevih postrežba v vsakem oziru izvrstna, pa se je od te hiše itak naprej pričakovalo. Toda zdaj k vsporedu samemu. Petje, ki smo ga slišali iz ust domačih pevk in pevcev, je za povzdigo navdušenja vrlo pripomoglo; čudili smo se, da priprosti ljudje po notah toliko pesmi in tako sigurno pojó. Za smeh pa je obilo prilike ponujala šaloigra »Muteč«, ki so jo domačini prav skrbno uprizorjali. Občinstvo pa je predstavljalcem tudi bilo hvaležno, saj se je smejalo in ploskalo brez kraja. Jedro vsega slavljenja pa je seveda bil govor o Slomšekju, ki ga je imel č. g. Muršič, kaplan benediški. Ni prazno laskanje, če rečemo, da je govornik svojo nalogo rešil izvrstno; posebno ugajala so nam uporabljana Slomškovih idej na sedanji čas; pristréna mu hvala. Zanimivo pa je tudi bilo poročilo o delovanju Bralnega društva, iz kojega smo s posebnim veseljem povzeli, da društveniki časopise in knjige jako marljivo čitajo. Prav tako; dandanes je čitanje takega beriva, kakošno nam ponuja naše društvo, kmetu neobhodno potrebno; ne le v svrhu, da svoje kmetijstvo povzdiga, ako se s pomočjo strokovnih najnovejših in najboljših naukov spopolnjuje, ampak tudi v to svrhu, da ve politično soditi. Odkar imamo konstitucijo, t. j. odkar se ljudstvo zakonodajstva po poslancih udeležuje, ima kmet biti o političnih

stvarah dobro poučen. Godi se kmetu tako, kakoršni so zakoni, zakone pa delajo poslanci; torej je treba dobro vedeti, kateri poslanec se ima voliti, da se voli sebi v korist, ne pa v največjo škodo. Zlasti na narodni meji, kjer se nam kmetskim ljudem ob času volitev nemškutarji in liberalci kaj ogabno vsiljujejo, je prevelike važnosti, da ima človek zdravo lastno sodbo. Krona, ki Bralno društvo stane vsako leto, vrača se po desetletjih. Zato pa, Anovčani, pridno pristopajte k temu prekornemu društvu, posebno pa ne oprezajte zdaj, ko so nove volitve v državni zbor pred durmi. Le ne zaspanosti, kjer se gre za toliko lastno korist!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Naš mil. knez in škof so se v torek odpeljali na katoliški shod v Ljubljano. V sredo so govorili na shodu o krščanskem življenju.

Katoliški shod v Ljubljani se je včeraj končal. Predsednik shodu je bil dr. Ivan Šušteršič. Med podpredsedniki je bil tudi naš stajarski bivši državni poslanec vitez Berks. Shoda so se udeležili nadškof gorški kardinal dr. Missia, knez in škof lavantinski, dr. M. Napotnik, knez in škof ljubljanski dr. A. Jeglič in škof iz Amerike, slovenski rojak Jak. Trobec. Izmed Stajarcev sta govorila dr. Medved o šolskem vprašanju, dr. Matek o družabnem vprašanju. Shod je bil dobro obiskan in navdušenje je bilo veliko.

Volitve za državni zbor na Stajarskem so že razpisane. Dne 3. januarja bo volil V. volini razred. Enega poslanca volijo Slovenci iz okrajev Celje, Vransko, Laško, Šostanj z volilnim krajem Celje, Konjice z volilnim krajem Konjice, Slovenji Gradec z volilnim krajem Slovenji Gradec, Ptuj, Ormož, Sv. Lenart z volilnim krajem Ptuj, Rogatec, Šmarje z volilnim krajem Rogatec, Brežice, Kozje, Sevnica z volilnim krajem Brežice, in Ljutomer, Gornja Radgona z volilnim krajem Ljutomer. Slovenci volijo v V. razredu z Nemci (iz okrajev Feldbach, Radgona, Nemški Landsberg) tudi v naslednjih okrajih: Marenberg z volilnim krajem Marenberg, Maribor levi in desni breg, Slovenska Bistrica z volilnim krajem Maribor. Dne 8. januarja volijo kmečke občine. Slovenci volimo 3 poslance in sicer Maribor, Slov. Bistrica, Konjice, Slov. Gradec, Marenberg enega poslanca. Ptuj, Ormož, Sv. Lenart, Ljutomer, Gornja Radgona enega poslanca. Celje, Vransko, Gornji Grad, Laško, Šostanj, Brežice, Kozje, Sevnica enega poslanca. Dne 11. januarja volijo mesta in trgi. Slovenci volimo Maribor, Slov. Bistrica, Slov. Gradec, Gornja Muta, Vuzenica, Ptuj, Sv. Lenart, Ormož, Ljutomer, Središče enega poslanca. Celje, Šostanj, Vitanje, Vojnik, Laško, Braslovče, Gornji Grad, Ljubno, Vransko, Rogatec, Šmarje, Brežice, Sevnica, Kozje, Konjice, Šostanj enega poslanca. Dne 14. januarja volijo trgoveške zbornice, katerih Slovenci zavoljo slavne avstrijske ravnopravnosti nimamo, dne 15. januarja pa volijo veleposestniki v graški deželni hiši štiri posestnike!

Volilci pozor! Kakor hitro bodo tudi občinski uradi naznanili razpis novih volitev, morajo se v teku 8. dni vsi volilci pete kurije, ki še niso v volilnih zapisnikih, javiti pri občinskem uradu. Naj se to nikjer ne zamudi, posebno v nevarnih krajih ne. Pokažimo vendar enkrat pri teh volitvah Slovenci svojo popolno zrelost.

Dvajsetletnica mature. Nekdanji dijaki mariborske gimnazije, ki so leta 1880. dovršili maturo in ki zavzemajo sedaj razna častna mesta v javnem življenju, so praznovali v torek, 21. dne avgusta t. l. v Mariboru dvajsetletnico svojih dovršenih srednje-

šolskih študij. Izmed nekdanjih 17 kolegov se jih je sešlo 11, trije so bili zadržani po raznih poslih, tri je bila med tem požela nezprosna smrtna kosa. Prav spodobno so se najprej ob pol deseti uri zbrali k sveti maši, katero je čital eden izmed kolegov v Alojzjevi cerkvi, ki se jim je posebno omilila raditega, ker so v njo kot dijaki zahajali vsako nedeljo in vsak praznik. Pridružili so se jim izmed nekdanjih njihovih profesorjev in učiteljev č. g. kanonik dr. Pajek v Mariboru, gospod. gimnazijski ravnatelj Lang iz Lubna, gosp. šolski svetnik Majceger in gsp. umirovljeni vadniški učitelj Miklosich, oba v Mariboru. Po kratki okrepitvi so se jubilatje in nekateri izmed gostov po vozovih napotili v Cirkovce, kamor jih je bil njih tovariš, sedanji župnik Črnenšek, povabil na kosilo. Zvečer so se vršile gosti pri »Nadvojvodu Ivanu« v Mariboru, kamor se je udeležiteljem dvajsetletnice pridružilo nekoliko sošolcev iz prejšnjih in poznejših let, v Mariboru bivajočih. Ni nam treba opomniti, da so se pri kosilu v Cirkovcih in zvečer pri »Nadvojvodu« govorile lepe napitnice, izmed katerih omenimo le govor gospoda vseučilišnega docenta dr. Murka, ki je posebno povdarjal, kako se je gimnazija tekom dvajstih let izpremenila na boljše, ne samo po zunanosti, ampak tudi po vnanji upravi, vzlasti, da so se uvedle slovenske paralelke, kjer je slovenskim dijakom dana priložnost, bolje se izobraziti v materinščini. Marsikatera vesela pa tudi neprijetna ura iz dijaškega življenja je po veselih pogovorih med prijatelji in gosti zopet vstala iz groba pozabnosti, zraven pa se je budil tudi otožni spomin na one, ki so morali pasti v prerani grob. Tako je ta slovesni dan vsem udeležencem prehitro preminil, in pri slovesu so si vsi zatrjevali, da se hočejo čez pet let zopet sniti v Mariboru.

Civilni geometer v Mariboru gosp. J. Marek ne bo več izvrševal svoje službe.

Slomšekovo slavnost v Ljutomeru so pozdravili brzojavnim potom:

Ptuj. Zbranim društvom najsrčnejše pozdrave! Živeli častilci Slomškovi! — Čitalnica; Slovensko pevsko društvo.

Gradec: Slomšekovo geslo: Vse za vero in dom naj prešine vse Slovence. Živio njegovi častilci! — Prof. Podgoršek in Steklasa.

Ponikva: Slomškova verska in narodna zavest naj polnita srca Slovencev. Večna Slomšku slava! Živeli bratje! — Kreft, Pintarič.

Ponikva: Slava Slomšku! Živeli njegovi slavitelji! — Ivanka Slavinec.

Trst: Vse, ki na slavnosti ste zbrani, — pozdravlja Vas Primorje udani. — Duh Slomškov naj vse prevzame — in v bratski slogi Vas objame; — in prišel bo veselja dan, — ko bo sovrag v prah teptan! Cvek, Muha, Zorko, Cviter, Zelen, Mikota, Sotlar.

C. kr. poštar Mavrič v Ljutomeru si je tudi ogledoval pred Šramljevo hišo veličasten obhod Slovencev po Ljutomeru. Somišljeniki so ga pozdravili s kričečim »Heil«, da so konji slovenskega banderija nevoljno zarežgetali. Boljše bi bilo, da bi c. kr. poštar ob tem času zravnal uro v svojem uradu, ki je isti dan tekla jako samovoljno, tako da se pošta, ki se odpira po tej uri, čakajočemu ljudstvu dolgo ni hotela odpreti, čeravno je že na cerkveni in kolodvorski uri davno minola dovela ura.

V Slov. Bistrici je bila cesarjeva zahvala za udanostne izjave in pojave povodom 70letnice njegovega rojstva pribita skraja le v nemškem jeziku. A Slovenci so se pritožili na višjem mestu, in takoj so se morale nalepiti tudi zahvale s slovenskim besedilom. To stori odločnost!

Ces. Franc. Jožefa gimnazija v Ptuj. Novo šolsko leto 1900/1 se prične 16. t. m. Ta dan se vršijo ponavljalne skušnje dopoldne; učenci, ki morajo izpit iz kakošnega predmeta ponavljati, se naj med 8.—9. uro v ravnateljevi pisarni oglašijo ter naj oddajo

tam svoje začasno spričevalo. V I. razred se pa sprejemajo učenci 17. t. m. od 8.—10. ure, ter se vrši sprejemna skušnja od 10. ure naprej in se nadaljuje popoldne. Učenci, ki so ta zavod že obiskovali kakor tudi oni, ki pridejo iz drugih gimnazij, se oglašajo ravno ta dan med 10. in 12. uro; učenci, ki vstopijo na novo, se morajo oglašiti v spremstvu svojih staršev ali njihovih namestnikov. — 18. t. m. je ob 8. uri sv. maša v čast sv. Duhu, potem slovesno odprtje novega gimnazijskega poslopja, katerega se morajo vsi učitelji in učenci gimnazije vdeležiti. Pouk se prične 19. septembra. Vse drugo se nahaja v naznanilu, ki se najde na črni deski v gimnazijskem poslopju.

Pri Mariji Snežni na Velki je 7. t. m. v Muri utonila Anca Vrbanič, 57 let stara, nekdanja dekla, sedaj gostačka, ki ni mogla več delati. Sirota ni bila prav pri pameti, in nič se ne ve, kako je prišlo, da je v vodi našla smrt.

P. Konrad Stazinski, minorit pri Sv. Trojici v Halozah, je vsprejet v ljubljansko škofijo.

Iz Kozjega. Prihodnjo soboto dne 15. septembra 1900 ob 8. uri zjutraj vršilo se bode v Kozjem premovanje goveje živine in sicer bikov in krav. Država darovala je 650 kron, dežela 450 in okrajni zastop 200 K. To je od leta 1873 prvo premovanje v našem okraju. Živina je pri nas lepa in gotovo bo pregledovanje zanimivo.

Iz Ponikve ob južni železnici. V nedeljo 2. t. m. se je vršila ob 4. uri popoldne domača veselica in slavnost v gostilni Franca Bergleza v Cecinjah. Na prostem pod lipo je poučeval gostilničar Franc Berglez sam o umnem trsarstvu in še o marsičem drugem času primernem. Poslušalcev od blizu in daleč se je udeležilo ogromno število. Dobro je prirejati enake veselice in podučne shode s pomočjo izobraženih vinogradnikov. Kajti uničeni so večinoma vsi vinogradi po grozdnih plesnobi, mnogo hujše pa še po peronospori. Najbolj hudo prizadeti so oni vinogradniki, kateri so po nasvetu nekega vinogradnika s pepelom škropili svoje vinograde. Očividni dokaz je, da pepel, sol, milo (žajfnica), soda, kuhani pepel, oziroma lug, gnojnica, in bršljanova voda so popolnoma ničvredna sredstva.

Slaba prodaja. Iz Ptuja nam pišejo: Tu se zdaj večkrat zgodi, da pripeljejo posestniki jabelka na železnico ali v mesto, za naša očesa, da najdejo odjemalca, kupca. To neprevidno postopanje se porabi tako, da se ne najde nobeden kupec za pošteno ceno! — Lastnik jabelk pa je prisiljen potem dati blago za vsako ceno, ako jih ne mara domu peljati. Če tak prodajalec dobi za kilo jabelk 1 kr. je srečen! Prej se je treba za ceno pogoditi in si najti kupca, sicer je zguba prevelika.

Kranjčeva slavnost. V Škalah pri Velenju so v nedeljo slovesno odkrili spomenik učenjaku, profesorju in pisatelju dr. Jožefu Kranjcu ob 25letnici njegove smrti. Slavnosti so se udeležila razna narodna društva in mnogo priprostega ljudstva. V Velenju je ob slavaloku pozdravil goste gsp. župan Jezovnik, hiše so bile v zastavah. Pred spominsko ploščo v Škalah je slavnost otvoril gsp. profesor Vrstovšek, slavnostni govor je govoril gsp. dr. Karlovšek, pevci iz Saleske doline in mešani celjski pevski zbor so zapeli več lepih pesem. Na večer je iz Šostanja prišla velika množica z lampijoni. Vsa društva so zvečer v Šostanju priredila z godbo obhod po trgu.

Odgovor potujočemu po lepih Slovincih na dopis v zadnjem »Gospodarju«: Zakaj ni bralnega društva pri Sv. Bolfanku? Odgovor beri v »Gospodarju« št. 9, dne 1. marca 1900 v dopisu od Sv. Bolfanka v Slov. goricah.

Duhovne vaje bodo v Framu od 26. do 30. septembra opravljali čč. gg. lazaristi iz Celja.